

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quibus, & cur miracula sanitatum mon exhibeantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Nemo enim tantum in vitam jus habuisset, nisi author vitæ. Qua de causa cæpit exprobrare civitatibus, in quibus facta sunt plurima virtutes eius, quia non egissent pœnitentiam. Aliquando oblatu est ei demoniam habens, cæcus, & mutus, & curavit eum, ita ut loqueretur, & videret. Et stupebant omnes turba, & dicebant: Numquid hic est filius David? hoc est, Messias ille toties promissus, tamque diu expectatus, qui ex genere Davidis credebatur descendurus. Abrahamo enim potissimum & Davidi promissio nascituri ex ipsis Christi facta est: Abrahamo enim dictum est, *In semine tuo benedicentur omnes gentes*: quod D. Paulus de Christo intelligendum esse docet: Davidi autem: *Iuravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam*, & alibi sapius. Ex miraculis ergo cognoverunt eum Messiam esse.

Hinc & qui ad tantam lucem prodigiorum cæci manebant, meritò reprehendebantur à Domino: *Va tibi Corozain, va tibi Bethsaida*, vrbes Galilææ (in quibus frequentissimè Christus, cum discipulis suis, Evangelium prædicans, & miracula faciens, nihil effecit) *quia si in Tyro & Sidone facta essent virtutes, quæ facta sunt in vobis, olim (iamque dudum) in cilicio & cinere pœnitentiam egissent*: quamvis ibi Gentiles, & idolis dediti, delicijsque & avaritia, & omni genere vitiorum corruptissimi fuerint. Quod etiam hæreticis multis obijcietur, qui ad clarissima miracula non convertuntur: cum barbari, cum Æthiopes, cum orientales & occidentales Indi, ob eiuscemodi prodigia, Christum, DEVM agnoscant & adorent. Sed araneorum est, omnia in venenum commutare. Ita & illi agebant, qui audito Domino dicebant: *Vnde huic sapientia hac, & virtutes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria? & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & Simon & Indas? & sorores eius omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? Et scandalizabantur in eo*. Erat enim Christus credentibus lapis electus, & angularis, non credentibus autem petra scandali, & lapis offensionis. In quo autem scandalizabantur? in eo ipso, in quo alij ædificati, eum esse Filium DEI credebant. Sciebant enim Nazareni isti (nam apud eos hoc fiebat) Christum litteras non didicisse, ut dicitur alibi, *Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit?*

Matth. 11. 20.

Matth. 12. 23.

Gen. 12. 13.

& 22. 18.

Gal. 3. 17.

Pfal. 131. 11. &

2. Reg. 7. 12.

1. Paralip. 17.

11:

VIII.

Matth. 11. 21.

Matth. 13. 54.

1. Petr. 2. 8.

Ioan. 7. 15.

Ggg

Vnde

Vnde credibile est, eos sapientiam & miracula, quæ in eo videbant, malis artibus tribuisse. Omnes enim Evangelistæ dicunt, eos ipsius doctrinam admiratos, & simul etiam scandalizatos fuisse. Atqui non potuerunt, cum admirarentur, scandalizari, nisi credidissent, quæ dicebat atque faciebat, diaboli operâ dicere & facere: quemadmodum illi, qui palam ausi sunt dicere:

Ioan. 9. 34. &
32. 24.
Luc. 23. 8.

In principe demoniorum eiecit demonia. Meritò igitur non fecit ibi virtutes multas. Quia, sicut & coram curioso Herode, frustra fecisset. Sunt enim multi adedò obstinati, vt neque signis credant, immò vt ea contemnant & irrideant, & dicant: Vnde huic virtutes? Enimuerò, vt si ea negare non possint, scandalizentur, & artibus magicis ascribant; quemadmodum nec Pharisei tot miraculis crediderunt, sed ea malè interpretati sunt, atque ob hoc ipsum, indigni miraculis extiterunt. Neque enim margaritæ sunt ante porcos proijciendæ. Quamobrem etiam hodie multi, qui maxime miracula videre volunt, minimè vident, quia scit Christus eos, etiam conspectis miraculis, non credituros. Sic enim &

Matth. 12. 39.

Phariseis signum videre volentibus respondit: Generatio praua & adultera signum quarit, & signum non dabitur ei. Sapiùs miracula, ad honorem Dei, aut etiam Sanctorum fierent, nisi increduli, & nasui irrisores ea impedirent. Sanarentur & hæretici prodigiosè nonnumquam, nisi eorum incredulitas obstaret. Clarum enim est, ex Euangelio, Christum miracula facturum, plerumque fidem eorum, quibus factururus erat, priùs exegisse. Et licet fides saepe ex miraculis sequatur, tamen minus meriti habet, si sequatur, quam si præcedat. Apud Matthæum: Accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis IESVS: Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Utique, Domine. Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundùm fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum.

Matth. 9. 28.

Apud Marcum, cum quidam dicerent: Filia tua mortua est: quid ultra vexas Magistrum? IESVS, audito verbo, quod, dicebatur, ait

Marci. 5. 36.

Archisynagogo: Noli timere, tantummodo crede. Et iterum, cum

Marc. 9. 23.

pater pro filio à malo spiritu agitato orans diceret: Si quid potes, adiuua nos miseris nostri: IESVS ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cum lachrymis aiebat: Credo, Domine, adiuua incredulitatem meam: Apud

Lucam

Lucam ait ad Principem Synagogæ Saluator: *Noli timere, crede* Luc. 8. 50.
tantum, & salua erit filia tua. Hinc discant hæretici, cur apud illos non fiant miracula, cur non extraordinariæ eis conferantur sanitates; non credunt in Sanctos, non putant Dei Matrem posse esse eorum aduocatam: quid eis Sancti, quid Dei Mater faceret? quid ipse Christus miracula irridentibus, & Stygiæ arti ascribentibus exhiberet? Magnum est adjuuentum ægris, etiam naturali arte curari cupientibus, si erga medicum benè afficiantur, & credant se ab eo consequi posse sanitatem. Cur non & Diui cælites idem petant? Cur irrisoribus suis benefaciant? Alioqui etiam recentes sunt historiæ & antiquæ non solum hæreticorum, sed etiam Ethnicorum, qui audientes, quanta beneficia à Sanctis, à Dei Genitrice, ab ipso Christo alijs sint collata, credere, & eodem æstimare, quin & inuocare cœperunt, & morbi remedium consecuti, tandem plenè ad nostram religionem transierunt; existimantes, cetera quoque dogmata fallere non posse eorum, quorum fides tam manifestis & luculentis miraculis confirmaretur. Ita lumen apud eos creuit; ut cùm fidei radicem accepissent, & potestatem Diuorum prodigia operandi credere cœpissent, tandem ad plenam lucem veritatis peruenirent.

C A P V T XXXIX.

Vigesima morborum caussa, ut per eorum sanationem, Apostolorum, Martyrum, aliorumq; Sanctorum, de Christo testimonia firmantur.

H Ac ipsa de caussa missurus Seruator Apostolos in uniuersum terrarum orbem, ad fidem de Messia Deo & homine pro nobis crucifixo disseminandam, conuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut eicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. Quod futurum tamen antè & promiserat, & prædixerat, Christus: *Super agros manus imponent, & benè habebunt.* Quemadmodum ex duodecim Patriarchis olim totus Iudaicus populus
I. Matth. 10. 1.
Matth 9. 7.
Marc. 2. 9.
secun-